

Kedves Gyerekek!

Az Adventi időszak miatt, most a Dániel történetét kicsit megszakítjuk. A karácsonyt megelőző ezen időszak szívbéli felkészülés az Úr Jézus eljövételére. Várjuk azt a napot, amikor arra emlékezünk, hogy Földre jött, emberré lett az Isten Fia. Mi persze nem az ajándékhozó „kis Jézuskát” várjuk, mint a világ, hanem a földre szállt Úr Jézus Krisztust, a Szabadítót, az Elveszett Emberek Megmentőjét.

Az Úr Jézus azért jött, hogy Ő szolgáljon és életét adja sokakért. Az Ő földi szolgálatát megelőzően, -mint útkészítő- Bemerítő János munkálkodott a Jordán folyó egész környékén. Már az Ószövetségben Ézsaiás próféta így szól róla: **„Segélykiáltó szó a pusztában, készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé az Ő ösvényeit.”** Luk.3:4. Ahhoz, hogy az Úr Jézus tetteit, csodáit az emberek úgy tudják fogadni, elő kellett készíteni az ő szívüket. Most is úgy van, ha valami fontos dolgot akarnak bejelenteni, előkészítik azt egy rövid tájékoztatással. Vagy pl., ha valakit meg kell műteni felkészítik rá a páciensre. Itt viszont ennek ellenére a nép vezetői közül sajnos elég kevesen fogadták Jézust, Isten Fiaként. Az emberek szíve általában véve nem nyitott arra, hogy befogadja Jézus Krisztust. A szívnek alkalmassá kell válnia arra. A jó magot -az ígét- hiába vetjük el a talajfelszínre az nem valószínű, hogy ki fog kelni. Fel kell azt szántani elegyengetni és aztán jöhet a vetés. A szántás fájdalmas lehet sok mindent kiforgat belőlünk is, felszínre hozza a mélyen lévő elrejtett dolgokat. Isten, akit szeret az megdorgál, megostoroz mindenkit, akit fiává fogad. Ezt tehát nem kerülheti el senki, aki az Ő gyermeke szeretne lenni. A bűneinket felszínre hozza, hogy lássuk meg azt, hogy méltóak lennénk a kárhozatra, és Jézus Krisztus nélkül elvesztünk. Aki így őszintén bevallja az ő bűneit, annak Isten bűnbocsánatot, kegyelmet ad. Bemerítő János, vagy sokan Keresztelő Jánosnak ismerik, rámutatott az emberek bűneire, felszínre hozta azokat és hirdette, hogy térjenek meg abból. Ő nem úgy tett, mint ma a legtöbb evangélista, hogy csak Isten szeretetéről, kegyelméről beszélnek, félve attól, hogy ha a bűnöket emlegetik, akkor talán megsértődnek az emberek és visszautasítják Isten Igéjét. Keményen szólt a néphez, **„vipérák fajzatának”** nevezte őket. És ennek ellenére nem mentek el (bár lehet azért voltak olyanok, akik meghátráltak). János, Isten eljövendő haragjáról is beszélt nekik és arról, hogy a megtéréshez illő gyümölcsöket kell teremniük. Mik voltak ezek a gyümölcsök konkrétan? Ha valakinek van két ruhája ossza meg azzal, akinek nincs, vagy ugyanígy az ételét is, aztán a vámszedőknek azt mondta, hogy ne szedjenek be több pénzt, mint, ami meg van szabva, a katonáknak pedig, hogy senkit ne bántsanak, se zsaroljanak, elégedjenek meg az ellátással. Ezeknek a közös mondanivalója a megelégedettség. Úgy tűnik, hogy egyik fő bűn az önzés volt Izráel népe között. De szeretném megkérdezni tőletek: nem jellemző ez a mai korunk emberére, esetleg rátok is bizonyos mértékben? A legtöbben ma is magukkal foglalkoznak, önzők és a Pénz lett a legnagyobb bálvány. A közösségi oldalak azt sugározzák, hogy a gazdagság, a népszerűség a titka a boldogságnak. Az önimádat hatalmas méreteket ölt. Ennek egyik bizonyítéka -úgy gondolom- a sok szelfi (önfotó), ami nagy divat mostanában. Csak magaddal foglalkozz, minél szebb képet mutass (posztolj) magadról. Sajnos befelé fordulóvá válnak az emberek-köztük nagyon sok gyerek-, legtöbbjük csak a virtuális világban érzi jól magát. A bűn kérdése viszonylagossá válik, mindent szabad, ha nekem jólesik.

Tehát várta a nép a Messiást és figyelték Jánost, hogy nem Ő-e az? De ő megmondta, hogy nem, hanem ő utána fog majd jönni az, aki nála erősebb, akinek sarusziját sem méltó megoldani. János a megtérésre intő kemény prédikációjával egyengette az Úr Jézus útját, Aki Isten könyörülő szeretetét mutatta be az embereknek. Bár olvashatjuk az Evangéliumokban, hogy Jézus Krisztus is használt kemény szavakat, főleg az álszent írástudók és farizeusok ellen, de kedves szavai a megköötözötteknek feloldást, a foglyoknak szabadulást hirdetett.

Lehet most ez az Adventi előkészület is kicsit hasonlóan alakul egyesek életében, mint a Bemerítő János idején. Lehet, hogy Isten nehéz dolgokkal szántja fel a szíveket, de Ő tudja, hogy kinek mennyi szükséges ahhoz, hogy elérje célját, hogy meghajoljunk előtte. Talán valaki elvesztette közeli hozzátartozóját, vagy valamit, ami fontos volt eddig, esetleg egy barátság megszakadt, akár az iskolában érték valakit fájdalmas dolgok. De legfontosabb az, amikor saját bűneink miatt szomorodunk meg, mert az ilyen bűnbánó szív alkalmas arra, hogy megértse Isten szeretetét és kegyelmét. Akit ilyen dolgok, szomorúság ért az tekintsen erre úgy, mint Isten előkészítő munkájára, hogy kész legyen az Úr Jézus befogadására.

Adja Isten, hogy minden kedves hallgatóm, aki még nem fogadta be Jézus Krisztust személyes megváltójaként, az megnyissa a szívét előtte!

Ámen

